

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกนั้นโชคดียังยิ่ง เพราะพระเจ้ากำลังให้การศึกษาแก่ลูกที่ไม่มีแม้กระทั่งฤๅษีหรือมุนีได้เคยศึกษามาก่อน
- คำถาม:** ชะตากรรมใดในละครที่ลูกๆ รู้แต่ผู้คนในโลกไม่รู้?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าเปลวไฟของการทำลายล้างจะปรากฏออกมาจากไฟบุษย์ญูของความรู้ของรูตรานี้ โลกเก่าทั้งหมดนี้ เวลานี้กำลังจะถูกส่งเวลายกลงไปในไฟบุษย์ญู ไม่มีใครสามารถขัดขวางชะตากรรมนี้ได้ นี่คือนิพพานของรูตราที่ซึ่งมาถูกส่งเวลาย และเครื่องประกอบทั้งหมดก็จะถูกส่งเวลาย เราจะไม่กลับสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ชะตากรรมนี้มิได้ถูกสร้างโดยพระเจ้า แต่เป็นชะตากรรมที่ถูกสร้างขึ้นในละคร
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก

โอม ซานติ ลูกๆ เป็นมนุษย์ นี่คือนิพพานของโลกของมนุษย์ ในเวลานี้ลูกเป็นมนุษย์ผู้เป็นของศาสนาพราหมณ์ พ่อให้คำสอนแก่ดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณเวลานี้ตระหนักถึงศาสนาดั้งเดิมของลูก: ฉัน ดวงวิญญาณนี้ทำให้ร่างกายนี้ทำงาน นี่คือนิพพานของดวงวิญญาณนี้ เช่นที่พ่อชี้ในพาทนะนี้ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณก็กำลังชี้ในพาทนะ (ร่างกาย) ด้วยเช่นกัน เป็นเพียงว่าดวงวิญญาณได้ลิ้มความรู้ของการเป็นตัวของความสงบ และลิ้มที่อยู่อาศัยของพวกเขาที่อยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เราได้รับร่างกายเหล่านี้ที่นี่ พุดกับตัวลูกเอง ในวิธีนี้ พ่อพุดว่า: ลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ หากลูกต้องการนั่งในความสงบ แล้วก็ให้พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกสามารถนั่งในความสงบเป็นเวลาชั่วครู่ ผู้คนร้องขอความสงบ ดวงวิญญาณพุดว่า: จิตใจของฉันต้องการความสงบ อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่รู้ว่าคุณคือดวงวิญญาณ พวกเขาได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว มีเรื่องราวของราชินีที่ค้นหาสร้อยคอที่อยู่รอบคอของเธอในทุกหนแห่ง พ่ออธิบายว่า: ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ และลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก เมื่อลูกละวางจากอวัยวะเหล่านั้น ลูกดวงวิญญาณก็มีความสงบ ดวงวิญญาณสามารถคงอยู่ในศาสนาแห่งความสงบของเขาตราบนานเท่าที่เขาต้องการ ถ้าลูกไม่ต้องการทำงานผ่านร่างกายของลูก ก็เพียงแต่นั่งลงอย่างสงบ นี่คือนิพพานที่แท้จริง ลูกไม่ต้องค้นหาความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ เวลานี้ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกที่นี่ ลูกได้มาเพื่อรู้จากพ่อว่า ลูกได้เล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ แรกสุดเราเคยเป็นราชาและปวงประชาของสุริยวงศ์ แล้วเราก็เข้าไปสู่จักรวรรดิ และราชวงศ์พ่อค้า แล้วก็ราชวงศ์ศูทร เวลานี้เราต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์อีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ลูกนั้นโชคดียังยิ่ง พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ นี่คือนิพพานของการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส อธิบายแก่ทุกคนว่า ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทุกคนคือผู้เดียว เวลานี้ลูกรู้ว่า บาบากำลังทำให้ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งเหล่านี้เลย เพียงลูกบรรพบุรุษมารุมาและกุมาริเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ บ้างถามลูกบีเคว่าลูกรู้อะไร ควรมีการทดสอบเพื่อหาความจริงว่าใครบางคนเป็นพราหมณ์หรือไม่ ถ้าลูกเป็นลูกๆ ของพราหมณ์ อย่างแน่นอนลูกต้องรู้เกี่ยวกับวงจรโลกนี้ ลูกรู้จักพ่อผู้สร้างใหม่? ฤๅษีและมุนีไม่รู้จักทั้งผู้สร้างหรือสิ่งสร้างเลย ดังนั้นพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกด้วยเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่รู้จักพ่อผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างเช่นกัน เป็นผู้ที่ไม่มีการศึกษาที่จะไปโรงเรียน แล้วพวกเขาก็จะพุดว่า พวกเขาได้เรียนรู้สิ่งนี้ และสิ่งนั้นที่โรงเรียน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาการศึกษาของพระเจ้านี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลัง

สอนลูก สติปัญญาของลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ เพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่า รูดร้าได้สร้างไฟบุษายัญของความรู้ อย่างไรก็ตามไม่มีความแตกต่างระหว่างรูดร้าและชีวาดวงวิญญานสูงสุด มีการกล่าวด้วยเช่นกันว่า เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบุษายัญของความรู้ของรูดร้า เป็นเพียงว่าพวกเขาได้ใส่ชื่อของศรிகฤษณะแทนชื่อของรูดร้าชีวา นี่เป็นก็ตะเดียวกัน พวกเขาพูดว่า เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบุษายัญของความรู้นี้ ดังนั้นไฟบุษายัญของความรู้นี้จึงเป็นไปเพื่อการได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง โลกเก่านี้จะถูกส่งเวกลงไปในไฟบุษายัญนี้ พวกเขาใส่สิ่งส่งเวททั้งหมดของพวกเขาลงในไฟบุษายัญ พวกเขาส่งเวททุกสิ่ง ดังนั้นโลกเก่าทั้งหมดจะถูกส่งเวกลงไปในไฟบุษายัญนี้ของความรู้ของรูดร้า เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชายโคะ ลูกจะไม่กลับมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธ์นี้ โลกนี้จะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย ขอให้ความรู้ทั้งหมดนี้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ชีพบาบาพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของพ่อ พ่อคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ฤๅษีและมุนีพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักทั้งผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง เมื่อผู้คนถามลูกว่าลูกได้รับอะไรที่นี้ บอกพวกเขาว่า: ฤๅษีและมุนีที่ยิ่งใหญ่ได้พูดว่า พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้เรารู้ในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อ ผู้สร้าง สามารถอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงผู้สร้างเท่านั้นสามารถอธิบายสิ่งนั้น ลูกรู้ว่ามีราชินีผึ้งที่ผึ้งตัวอื่นทั้งหมดติดตามเธอ พวกมันมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเช่นนั้นกับราชินีผู้เป็นแม่ เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา ท่านพาลูกๆ ทั้งหมดกลับไปกับท่าน ลูกรู้ว่าบาบาได้มาและท่านจะพาเราดวงวิญญานทั้งหมดกลับไปกับท่านสุดินแดนแห่งความสงบ แล้วบทบาทของเราก็จะเริ่มต้นอีกครั้งในยุคทอง เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพเทพนี้ เพื่อที่จะเล่นบทบาทเหล่านั้น ลูก มนุษย์มาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเทพ คุณธรรมทั้งหมดต้องถูกสร้างสมที่นี้ ลูกต้องกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ไม่มีใครสามารถเห็นพวกเขาได้ นอกจากในเทพนิมิต ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นเทพแห่งสุริยวงศ์ สติปัญญาของลูกตระหนักว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไร เคยมีอาณาจักรของเทพในยุคทอง แต่ผู้คนได้วาดภาพปีศาจร้ายๆ แม้กระทั่งในอาณาจักรของเทพ ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตเคยบริสุทธ์เพียงใด ผู้คนร้องสรรเสริญว่า: ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม... พวกเขาแม้กระทั่งกัมศิระชะของพวกเขาเบื้องหน้ารูปปั้นของเหล่าเทพ วัดมากมายถูกสร้างขึ้นให้แก่เหล่าเทพ แต่พวกเขาไม่รู้วาศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองได้ถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไรหรือเมื่อใด บาร์ตที่เคยสูงส่งอย่างมากกลับมาตกต่ำมากได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าชะตากรรมได้ถูกสร้างไว้เรียบร้อยแล้ว ชะตากรรมของอะไร? พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจสิ่งนี้ หากพวกเขาจะเข้าใจชะตากรรมของละคร พวกเขาก็จะเข้าใจว่าใครคือผู้สร้างและผู้กำกับของละคร พวกเขาเพียงแต่พูดว่ามันเป็นลิขิตของพระเจ้า เมื่อคนหนึ่งพูดถึงละคร เขาก็ควรจะรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครนั้นด้วย ลูกไม่สามารถรู้ถึงละครเพียงด้วยการอ่านหนังสือ ลูกต้องไปและดูละครนั้น มีการพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า มีการสร้างการแสดงเกี่ยวกับกิจกรรมที่สูงส่งของศรிகฤษณะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดได้โดยไม่เห็นสิ่งนั้น เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งนั้น พวกเขาก็สามารถเข้าใจทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในละคร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจละคร ผู้คนก็พูดเช่นกันว่าวงจรนี้ของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเฝ้าแต่หมุนไป แต่ไม่มีใครรู้ว่าวงจรหมุนไปอย่างไร ชื่อของยุคต่างๆ ลูกเขียนไว้ว่า: ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง ยุคเหล็ก แล้วก็ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ อย่างไรก็ตามผู้คนได้เข้าใจว่าสิ่งนี้หมายความว่าพระเจ้ามาในทุกยุค มีการบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินด้วย แต่การบรรจบกันนั้นไม่ได้มีความสำคัญใดๆ ไม่มีอะไรเกิดขึ้นที่นั่นในเวลานั้น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าสุริยวงศ์แห่งยุคทองส่งมอบอาณาจักรให้จันทรราชค์อย่างไร ไม่ใช่ว่าจันทรราชค์ยึดครองสุริยวงศ์ ไม่เลย ราชานและราชินีแห่งสุริยวงศ์ได้มตีสักแห่งโชคของอาณาจักรให้แก่ราชานและราชินีแห่งจันทรราชค์ และให้พวกเขาครองบัลลังก์ แล้วพวกเขาก็ได้รับสมญาของราชารามและราชินีสีดา ใครได้ให้สิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขา? จะกล่าวได้ว่า สุริยวงศ์ส่งมอบอาณาจักรด้วยการพูดว่า: เวลานี้ท่านปกครองอาณาจักร ลูกๆ ได้เห็นฉากนี้ในเทพนิมิตแล้ว ไม่

ใช้ว่าเกิดการต่อสู้อบรม อาณาจักรนั้นมอบให้แก่พวกเขาเช่นที่ มีการส่งมอบอาณาจักร สุริยวงศ์ล้างเท้า ของจันทร์วางศ์ และแต่มีดีลค์แห่งอำนาจในการปกครองแก่พวกเขา ไม่มีกูรูและนักบุญที่นั่น มันอยู่ใน สติปัญญาของลูกๆว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีธรรมชาติที่สูงส่ง เราจะมีความสุขอย่างมากในอาณาจักร สุริยวงศ์และจันทร์วางศ์ บาบากำลังนำเราออกจากความทุกข์และพาเราไปสู่ความสุข ไม่มีใครอื่นสามารถ ทำให้เรามีความสุข ผู้รู้ตัวเขาเองต้องการไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: พ่อยกระดับแม้กระทั่งผู้รู้ เหล่านั้นและพาพวกเขาทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ชั้นยาสซีเพียงมาในยุคทองแดงเท่านั้น เพียง เราเหล่าเทพเท่านั้นจะอยู่ในสวรรค์ มีกลุ่มที่แตกต่างกันที่นั่น กลุ่มของสุริยวงศ์นั้นแยกจากกลุ่มของจันทร์วางศ์ แล้วก็กลุ่มของชาวอิสลาม ชาวพุทธ ชั้นยาสซี ฯลฯ ผู้ที่มาอย่างต่อเนื่อง พวกเขาทั้งหมดมีกลุ่มย่อยที่แยกออกไปของพวกเขา เมื่อเราเคยปกครอง ก็ไม่มีใครอื่นอยู่ที่นั่น สายประจำที่ต่างลำดับกันไป เช่นนั้นก็ถูกสร้างขึ้นในโลกที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ชุมชนแรกสุดคือชุมชนของผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ชุมชนอื่นทั้งหมดปรากฏขึ้นมาภายหลัง นี่คือชุมชนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นทั้งหมดที่มานั้นปรากฏขึ้นจากชุมชนนี้ เราคือชุมชนแรกสุด และแล้วก็มิชุมชนนับแสนที่มีชีวิตจำกัดที่เล็กกว่า ที่นี้มีสี่ชุมชนหลัก เรามาเป็นอันดับแรก แล้วชุมชนของอิสลามมา จากนั้นชาวพุทธก็มา และแล้วก็ชาวคริสเตียน เวลานี้เราได้ตกลงมา เราต้องเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของเรา ผู้ที่เวลานี้เป็นอันดับสุดท้ายจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง เพราะเหล่าเทพเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้ เหล่าเทพได้รับการกราบไหว้บูชา และสิ่งนี้พิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นของชุมชนนั้น ชาวซิกข์เชื่อในกูรูนานัก พวกเขาเป็นของตนไม้เฝ้าพันธุ์ของเขา ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของเราในยุคทองเป็นต้นไม้เฝ้าพันธุ์แรกสุด ไม่มีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ใดที่สูงกว่านี้ เราเป็นของชุมชนที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เรามีประสบการณ์ของความ สุขมากที่สุด เราคือผู้เดียวกันนั้นที่กลับมาจากนขั้นแค่น เราคือผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์มากที่สุด เราคือผู้ที่เฝ้าแต่ก่อนนั้นสิน เราเคยมั่งคั่งมาก และเวลานี้ได้กลับมาจากนอย่างยิ่ง เราได้สูญเสียทุกสิ่ง นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง ที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกมีประสบการณ์ของความสุถึงครึ่งวงจระ ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในความสงบ พวกเขาต้องการไปสู่การหลุดพ้น พวกเขาพิจารณาว่าความสุขเป็นเช่นมุลกา พวกเขาไม่มีประสบการณ์ใดๆของดินแดนแห่งความสุข ลูกมีประสบการณ์นั้น พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงสรรเสริญของสิ่งนั้น แต่เนื่องจากการอยู่อาศัยไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้ลิ้มสิ่งนั้น เวลานี้พ่อเตือนลูกว่า: โอ ผู้อาศัยของบารัต ลูกเป็นของศาสนาเทพ ลูกได้เปลี่ยนชื่อของลูกในยุคทองแดง ผู้ที่ได้เป็นของศาสนาเทพได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อได้บอกลูกว่าเป็นเวลาที่ชาติเกิดที่ลูกเคยอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ และเป็นเวลาที่ชาติเกิดที่ลูกเคยอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เวลานี้ลูกต้องไปยังโลกที่บริสุทธิ์นั้นอีกครั้ง นี่คือนสถานศึกษา (พาทชالا) เหนือสถานศึกษาทั้งหมด นี่คือนไฟบุชายัญเหนือไฟบุชายัญทั้งหมด โลกเก่าทั้งหมดจะถูกทำลายสิ้นในไฟบุชายัญนี้ พวกเขา ยังคงเผาโสลิกะ (อนุสรณ์ปีศาจผู้หญิง) เทศกาลทั้งหมดเหล่านั้นอ้างถึงเวลานี้ ดวงวิญญาณจะจากไป และร่างกายจะถูกทำลาย ไม่มีชั้นยาสซีใดสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ บางสิ่งลูกกล่าวไว้ในกิตะ แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยิบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง ความรู้ได้หายไป ชีพบาบาพูดว่า: พ่อได้สร้างไฟบุชายัญนี้ที่ซึ่งลูกสังเวรร่างกาย จิตใจและทรัพย์สมบัติของลูก ลูกตายขณะมีชีวิต เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ที่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและ สวส์ดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุข ทำให้ธรรมชาติของลูกสูงส่ง คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสโดยการเก็บความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครไว้ในสติปัญญาของลูก อธิบายความลับเหล่านี้ให้กับทุกคน

2. เพื่อที่จะได้รับอำนาจในการปกครองตนเอง สั่งเวรร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกลงไปในไฟบูชาญี่ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ขณะที่ลูกมีชีวิต โยภยายทุกอย่างไปสู่โลกใหม่

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่แท้จริง และแสดงให้เห็นดวงตาที่สามบนหน้าผากของลูก ในอนุสรณ์ ดวงตาที่สามนั้นลูกแสดงบนหน้าผากของโยคี เพื่อที่จะแสดงให้เห็นดวงตาที่สามบนหน้าผากของลูก ลูกๆ โยคีที่แท้จริงต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ หนึ่งคือพ่อ สองคือฉัน และไม่มีบุคคลที่สาม เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้น ผู้อื่นจะมองเห็นดวงตาที่สามของลูก หากบุคคลที่สามเข้ามาในสติปัญญาของลูก ดวงตาที่สามของลูกก็จะปิดลง ดังนั้น เพื่อให้แน่ใจว่า ดวงตาที่สามของลูกยังคงเปิดอยู่เสมอ ลูกต้องจดจำว่า ต้องไม่มีบุคคลที่สาม

คติพจน์: การเติมไปด้วยคำถามหมายถึงการเป็นทุกข์และทำให้ผู้อื่นเป็นทุกข์

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายตาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

บุคคลนั้นได้รับสมญาตามการกระทำที่เขาทำ หากการกระทำของลูกสูงส่ง ลูกจะได้รับสมญาเพชรพลอยที่สูงส่ง เพื่อที่จะกลายเป็นเพชรพลอยที่สูงส่ง คุณธรรมทั้งสองของความเรียบง่ายและความอดทนเป็นสิ่งจำเป็นในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก หากมีความเรียบง่ายแต่ขาดความอดทน และแล้วลูกก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าสูงส่งด้วย ดังนั้น พร้อมกันกับการมีความเรียบง่ายให้มีความอดทนด้วยเช่นกัน